

РЕШЕНИЕ

№ 5266

гр. София, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3053** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Х. Т. – К. и Н. Х. Т. против заповед № 18-561/17.01.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК). Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) Столична община (СО), чрез кмета на район „В.“ и Държавата, чрез Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) в писмени становища излагат доводи за неоснователност на жалбата. ЗС В. Г. В. и А. В. В. – Т. не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата. ЗС В. И. Р. за себе си лично и като пълномощник на ЗС Т. В. М., както и ЗС М. С. М. изразяват становище за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и представените доказателства, съдът, в настоящия състав, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление с рег. № 01-303108-04.06.2021г. на СГКК (л.136 от делото), с което жалбоподателките чрез пълномощник поискали изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър (ККР) на недвижимите имоти за поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1931.972, находящ се в [населено място], район „В.“ на СО. Поискана е промяна на границите на посочения ПИ в съответствие с границите на УПИ Х-19, кв. 206б по

стар регулационен план на м. „К. село-Боянско 5 част“, одобрен със Заповед № 419/18.06.1959г. и проект за изменение на правоспособно лице по ЗКИР. Към заявлението са приложени необходимите документи и материали, съгласно изискванията на ЗКИР и Наредба № РД- 02-20-5 от 15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. За исканото изменение е изготвена скица - проект № 15-871051/06.08.2021 г. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК за започналото административно производство били уведомени заинтересованите лица, вписани в КРНИ като собственици на засегнатите от изменението имоти, с дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по преписката.

В срока за възражения такива били направени от ЗС А. и СО. В първото се посочва, че изменението засяга ПИ с идентификатор 68134.1931.1268, който имот представлява част от Софийски околоръстен път - изключителна държавна собственост. Страната намира, че е недопустимо имотна граница на частен имот да попада в изградена вече част на пътно платно - републикански път. Във второто възражение се посочва, че се засягат ПИ с идентификатор 68134.1931.1268 и ПИ с идентификатор 68134.1931.1242 / [улица]/ са част от уличната регулация на м. „П.-Б.“.

Административният орган приел, че заявителките установяват правото си на собственици на дворно място от 648 кв. м., съставляващо имот пл. № 19б, кв. 206б, м. „жк. П.-Б.-Триъгълника“ по плана на [населено място] с представения нотариален акт (НА) от 08.12.1993г., № 78, т. LLLII, д. 30925/93г. Следователно, те имат качеството „заинтересовано лице“ по смисъла на § 1, т.13 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗКИР. Съгласно данните, вписани в КРНИ за този имот, същият представлява територия на транспорта, със собственик държавата, поради което А. също се явява заинтересовано лице. Аналогично, СО е вписана за собственик в КРНИ за ПИ с идентификатор 68134.1931.1242, с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, поради което СО се явява заинтересовано лице за този ПИ.

При така установените обстоятелства административният орган приел, че в случая е относима разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, тъй като искането е за привеждане на кадастралната карта, одобрена със Заповед № РД- 18-68/02.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, в съответствие със стар регулационен план на м. „К. село-Боянско 5 част“, одобрен със Заповед № 419/18.06.1959г. и документ за собственост. Така направеното искане е от естество за отстраняване на грешка в КККР на посоченото правно основание, тъй като правата на собственост са възникнали преди одобряване на кадастралната карта. Исканото изменение се състои в промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.1931.972 в съответствие с границите на УПИ Х-19, кв. 206б по стар регулационен план на м. „К. село-Боянско 5 част“, одобрен със Заповед № 419/18.06.1959г. С изменението се засягат ПИ с идентификатор 68134.1931.1268 — територия на транспорта, собственик държавата, чиято площ се намалява от 19112 кв. м. на 19091 кв. м., ПИ с идентификатор 68134.1931.1242 - за второстепенна улица, чиято площ се увеличава от 775 кв.м. на 783 кв.м., ПИ с идентификатор 68134.1931.1190, собственост на СО с начин на трайно ползване - за друг поземлен имот за движение и транспорт, чиято площ се намалява от 1818 кв. м. на 1392 кв. м. и ПИ с идентификатор 68134.1931.376, чиято площ се намалява от 2332 кв. м. на 2211 кв. м. От цитирания по-горе НА на заявителките (л.17) се установява, че те са придобили дворно място от 648 кв. м., съставляващо имот пл. № 19б, кв.206б, м. „жк. П.-Б.-Триъгълника“ по плана на [населено място] съгласно НА

от 08.12.1993г. Видно от представеното удостоверение № РВТ20-ГР94-3902/02.10.2020г. на район „В.“ на СО (л.145-146), планът за регулация по отношение на парцели IX-19, X-19 и XI-19 от стар регулационен план е приложен и имот пл. № 972 със собственик Х. А. Т. отговаря на парцел X-19 и ПИ с идентификатор 68134.1931.972. Отбелязано е в същото удостоверение, че стар имот пл. № 19б отговаря на парцел X-19 по предходна емисия на регулационния план, одобрен със заповед от 1959г.

Административният орган установил от представената комбинирана скица и, че изменението се извършва по границите на имот УПИ X-19, кв. 206б по стар регулационен план, одобрен с горепосочената заповед № 419/18.06.1959г. Съгласно този план площта на имота е 711 кв. м. Същевременно, в НА от 1993г. площта на имот пл. № 19б, кв. 206б е 648 кв. м. От представеното удостоверение № 94-00-4754/16.12.2020г. на Г. С. (147-148) е видно, че за процесния имот, освен регулационния план, одобрен със заповедта от 1959г., е имало последващи регулации, одобрени със Заповед № 7223/30.12.1976г., Заповед № 514/25.12.1978г., Заповед № РД-09-50-255/19.06.1996г. Съгласно цитираното по-горе удостоверение от 02.10.2020г. на район „В.“ на СО, регулационният план от 1959г. е приложен, поради което същият става кадастрална основа на следващия регулационен план, одобрен със заповед № 7223/30.12.1976г. Имотът е придобит в периода между 2 регулационни плана - от 1976г. и този, одобрен със заповед № РД-09-50- 255/19.06.1996г., поради което е неоснователно искането за нанасяне на границите на същия по предходен регулационен план - този от 1959г.

Административният орган намерил, че постъпилите възражения относно засягане на държавен и на общински имот с исканото изменение са основателни и поради това последното не следва да бъде уважено. Посочените възражения обективират спор за материално право – а именно, спор за собствеността върху съответните части от засяганите имоти. Отбелязано е в мотивите на оспорения акт и, че СО е собственик на друг засегнат от изменението ПИ, с идентификатор 68134.1931.1190, с начин на трайно ползване - за друг поземлен имот за движение и транспорт. Поради това издателят на оспорения акт приел, че във възражението е посочен грешен идентификатор и възражението, че засегнатите имоти са част от уличната регулация, се отнася именно за него. Разгледано по същество, възражението се явява основателно по същите съображения - индиция за спор за материално право поради твърдението за изградени улици. Наред с това, в кадастралната карта границите между ПИ с идентификатор 68134.1931.972 и 68134.1931.1190, както и с ПИ с идентификатор 68134.1931.1242 са нанесени по материализирани огради, което също представлява индиция за спор за материално право. Целта на кадастъра е да отрази действителното състояние на недвижимите имоти, съгласно фактическото им разположение върху територията и с исканото изменение се нарушава именно тази цел.

В обстоятелствената част на процесната заповед се посочва и, че по отношение на останалите две граници на ПИ с идентификатор 68134.1931.972, с изменението на които се навлиза в ПИ с идентификатор 68134.1931.376, няма постъпило възражение от заинтересованите лица. Същевременно, в архива на СГКК - С. по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1931.376 са налични Протокол за съдебна спогодба от 8.04.1982г. по гр. д. № 2660/1981 г. на СРС, съгласно който собственици на парцел XI-19, кв. 206б, целият от 1392 кв.м., са Т. В. М., Т. С. С. и Г. В. Г., като същите са си разпределили собствеността върху 3 бр. самостоятелни жилища в една сграда.

Представена е също така скица № 94-Г-51/24.05.2005г. на УПИ VI-376, кв. 206б, част от който отговаря на парцел XI-19, на която скица е отразен имот пл. № 972 в граници, които съответстват на тези в кадастралната карта. С изменението североизточната и северозападната граници се изместват така, че засягат както заснетата сграда с идентификатор 68134.1931.376.1, така и тази с идентификатор 68134.1931.376.6, което не съответства на събраните доказателства по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1931.376. "Спор за материално право" е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. При наличието на такъв спор административният орган не може да одобри изменение на КККР, защото съгласно чл. 54 ал. 2 от ЗКИР, когато непълнотата или грешката по смисъла на §1, т.16 от ДР на ЗКИР е свързана със спор за материално право, тя се отстранява в КККР след решаване на спора по съдебен ред. По тези съображения, с оспорения акт началникът на СГКК отказал исканото изменение съгласно скица-проект № 15-871051/06.08.2021 г., състоящо се в промяна в границите на поземлен имот с идентификатор 68134.1931.972, описано по-горе.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, установяващи факти, различни от възприетите от административния орган и съответно, годни да обосноват извод, различен от формирания от издателя на оспорения акт. Във връзка с доводите на жалбоподателите е необходимо да се отбележи, че само по себе си описанието, в т. ч. размерите на ПИ съобразно титула за собственост, не е достатъчно за допускане на исканото изменение. Както е посочил административният орган, в случая удостовереното с НА право на собственост на жалбоподателите се припокрива със съществуващи права на други правни субекти. Това безспорно по делото обстоятелство обективира спор за собственост между засегнатите страни, който спор подлежи на решаване от съда по гражданскоправен ред. Решаването му е изцяло извън правомощията на административния орган. На последния специалният закон предписва в случаи от този вид да не предприема изменение на КККР преди постановяване на такова решение, което по несъмнен начин да установи пределите на правото на собственост на всяка от страните. Това разрешение на закона има за цел да гарантира правната сигурност, като изключи възможността за преценка от страна на административния орган, доколкото е валидно правото на собственост на страна в производството пред него върху обект на кадастъра. Когато спорът за собственост е решен от надлежен съд, влязлото в сила решение е основание за изменение съобразно същото решение – чл.54, ал.2 във вр. с чл.53а, т.1 ЗКИР и в тези случаи изменението се извършва без нарочна за това заповед. При изрично възражение от вписания в ККР собственик на засегнат от поисканото изменение имот, разпоредбата на чл.54, ал.2 ЗКИР визира като единствена последица постановяване на отказ за допускане на изменението на КККР; нормата изрично сочи, че изменението е допустимо едва след решаване на спора по съдебен ред, т. е. след провеждане на исково производство за установяване на спорната граница – така, в решение № 5622/09.06.2022 г. по адм. д. № 1699/2022 г. на Върховния административен съд, II отделение.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя

е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК следва да бъдат съответно уважени своевременно направените от А. и СО искания за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на по 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за всяка от посочените ЗС. Възнагражденията следва да бъдат заплатени съответно на СО, която е юридическо лице съгласно чл.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и на Агенция „Пътна инфраструктура“, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.1 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на А..
Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Т. – К., с ЕГН [ЕГН] и Н. Х. Т., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 18-561/17.01.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА А. Х. Т. – К., с ЕГН [ЕГН] и Н. Х. Т., с ЕГН [ЕГН], да заплатят на Столична община сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА А. Х. Т. – К., с ЕГН [ЕГН] и Н. Х. Т., с ЕГН [ЕГН], да заплатят на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: